Analize și opinii

Buturuga Anghel: Matematicianul

Acum 4 ore 116 Vizualizari 3 Timp de citire

Nicusor Dan, presedintele Asociatiei "Salvati Bucurestiul", sustine o conferinta de presa generata de decizia autoritatilor de a demola Casa Rosetti-Solesti, declarata monument istoric de categoria B, in Bucuresti, joi 12 mai 2011. Decizia de demolare a fost luata pe baza unui aviz dat de Directia de Cultura Bucuresti, Ministerul Culturii argumentand ca respectivele corpuri nu sunt clasate ca monumente istorice. ANDREEA ALEXANDRU / MEDIAFAX FOTO

Matematica e mai degrabă o știință abstractă decât una exactă. Calculele matematice pot să n-aibă nicio legătură cu realitatea. Adevărul matematic e mai degrabă adevăr coerență decât adevăr corespondență (cum ar fi cazul în chimie și fizică). Spre pildă, universul geocentric era mult mai exact matematic decât cel copernician. În plus, spre deosebire de alte științe abstracte (filosofia, să zicem), matematica nu te ajută să dobândești, intrinsec, o viziune mai profundă, amplă, asupra lumii, societății, omului. Nu văd, așadar, nicio calitate pozitivă în a fi un matematician iscusit, sau chiar de geniu, la un om politic. Politica este opusul matematicii: este o știință, chiar artă, aproximativă, în bună parte experimențială, ancorată într-o definiție a adevărului corespondență și având nevoie de o permanentă actualizare, din datele realității, a modelelor explicative și proiective. În plus, politica este despre societate și om. Dacă omul devine cifră, atunci ieșim din politică.

Mai rău decât un politician care este în primul rând matematician, este matematicianul care e foarte bun la examene, dar nu e deloc creativ. Nicușor Dan a fost olimpic internațional și a făcut un doctorat la o universitate franceză, dar a fost un cercetător mai degrabă mediocru dacă ne raportăm la punctul de plecare. A publicat sporadic, după încheierea tezei de doctorat, cu contribuții fără impact (are puține citări), deși a fost angajat 10 ani la un institut al Academiei (vai, ce besteliti sunt astăzi cercetătorii care ar avea randamentul său). Nici asta

mentalitatea sa. Nicușor Dan a rămas la stadiul de participant la examene. Pentru el, politica e tot un soi de olimpiadă. El nu are idei proprii, curiozități, țeluri politice. Este un vid (ca și Iohannis, de altfel) politic. De aceea nici nu poate concepe, mental, că un politician trebuie să identifice și negocieze interese ale celor pe care-i reprezintă, că politica, internă și externă, este despre șmecheri care caută întotdeauna să-ți lase felia mai mică de pizza. Tot ce poate el să înțeleagă din realitate este că dă examen pe teme și pe probleme impuse de alții, de juriu. El este elevul silitor care vrea să ia premiul întâi cu coroniță la examenul impus de comisari europeni, frați mai mari colonizatori, potentați ai lumii economice. Repet: nu cred că e vorba de intențiile lui, pur și simplu conceptual el nu vede, nu înțelege că politica nu este despre a lua 10 la examenul impus de Von der Leyen, ci e despre negociere, despre identificarea oportunităților, intereselor vitale etc. Acest lucru se vede și din modul în care abordează problemele actuale. Pentru el, deficitul e un examen. Negocierile sunt duse nu pentru a calibra echitabil față de oameni și realist față de resurse deficitul, ci pentru a găsi formula politică ce va corespunde examenului impus de CE. Adică o agresare a realității pentru a încăpea în formule abstracte, inumane.

Toate calitățile pentru care a fost lăudat Nicușor Dan sunt, în realitate, deficite grave pentru omul politic. Și cel mai grav dintre toate este că, mai mult chiar decât Iohannis, Nicușor Dan pare pur și simplu incapabil de empatie, de a înțelege că la final e vorba despre oameni și că în politică formulele care rezolvă probleme cu costuri umane sunt echivalentul dictonului „operație reușită, pacient mort”.

Autor: **Buturuga Anghel**

Despre autor

editor